

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγμα χρυσᾷ 18.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΠΑΡΗΛΟΝ ΠΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

τὰ Μανετοθύματα

Λουφέ σὰς δίδουν, ἄμοιροι,
 Ὅσο νὰ μὴν φοῦναι,
 Ὅσο σὰς φθάνει κάποτε
 Ψωμότυρο νὰ φᾶτε
 Κι' ἐκείνον τότε βλέπετε
 Ὡς τὴ χάσι καὶ ὥς τὴ φέξι
 Μπορ' ἡ κοιλιά σας ταμπουρᾶ
 Ἀλύπητα νὰ παίξῃ,
 ✦
 Ἀνίσως καὶ δὲν ἔχετε
 Κανένα νὰ μιλήσῃ
 Τ' ἀμίλητου ταμιά σας
 Λεφτὰ νὰ σὰς μετρήσῃ,
 Ἄν βουλευτὴ τοῦ κόμματος
 Δὲν ἔχετε, ἀλοί σας
 Ἄδεια πομένει κι' ἡ κοιλιά
 Καθὼς καὶ τὸ πουγγί σας.
 ✦
 Ἐδῶθε κείθε σὰς πετοῦν,
 Ὅσων ἄψυχα μπαούλα,
 Τὸ κόμμα παίξει μετὰ σὰς
 Καὶ παίξει μέσ' στὰ οὐλα.
 Σὰς κυνηγᾷ καὶ σὰς σκορπᾷ
 Ἀπὸ μιὰν ἄκρῃ σ' ἄλλῃ,
 Καὶ ξάφνου γιὰ τὸ κέφι του
 Σὰς παίρνει τὸ κεφάλι.
 ✦
 Βραχνιάζετε, χτικιάζετε
 Μέσ' στοῦ σχολείου τὴ χάβρα
 Καὶ φθείρετε τὰ νεῖατά σας
 Μὲ τ' αὐρα, λαύρα, σαύρα,
 Ὅσων κι' ἂν ἦσαστ' ἐξυπνοὶ
 Σχολαστικοὺς σὰς λένε,
 Καὶ κατωτέρους στοῦ μυαλοῦ
 Τόσοι κουτοὶ σὰς θένε.
 ✦
 Ἄν Ξενοφῶν, Λουκιανός,
 Ἀριστοτέλης, Πλάτων,
 Σωκράτης εἰς τὸ δόγμα του
 Τὸν Ἰησοῦν προπλάττων

Καὶ Ὅμηρος καὶ Σοφοκλῆς
 Αἰσχύλος, Εὐριπίδης
 Καὶ ἀφελὴς Ἡρόδοτος
 Καὶ μέγας Θουκυδίδης
 ✦
 Καὶ τόσοι μεγαλόμυαλοι
 Μιλοῦν μὲ τὸ μυαλό σας
 Καὶ ἦναι συναναστροφή
 Τῆς δόξης τὸ σχολειό σας,
 Ἄν ἀπὸ σὰς ἡ νεότης μας
 Ποτίζεται τὸ γάλα,
 Ποῦ χύνει στὸ κεφάλι της
 Ὀνείρατα μεγάλα,
 ✦
 Ὅριστε πέντε φάσκελα
 Κι' ἀκούτε τὴν τρομπέττα
 Τῆς παύσεώς σας ἄξαφνα
 Ἀπ' τὸ Σαχλομανέττα.
 Αὐτός, αὐτός, ὦ μάρτυρες,
 Τῆς δασκαλοκαθέδρας,
 Ὑπουλάνδρως ἄξαφνα
 Σὰς ἔρριψ' ἐξ ἐνέδρας,
 ✦
 Ἐντὸς τῶν καλογηρικῶν
 Κρυβεῖς ὀχυρωμάτων
 Τῆς οὐδετέρας κοσμικῆς
 Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων
 Κι' ἐκεῖθεν μεταθέσεις σας
 Καὶ παύσεις κελαδούσας
 Ἐξακοντίζων πανταχοῦ
 Δασκαλοπανταχούσας.
 ✦
 Οὐ μὴν ἀλλὰ, μὰ τὸν Σουρῆν
 Καὶ μὰ τὸν Σεμιτέλον,
 Ὁ δύων ἥλιος γιὰ σὰς
 Θὰ ἦναι κι' ἀνατέλλων,
 Ἡ ἀδικία πάντοτε
 Πρὸς ὦραν βασιλεύει
 Καὶ δὲν ἀργεῖ τὸ δίκαιον
 Παντοῦ νὰ θριαμβεύῃ.

ΠΑΤΡΙΣ καὶ ΣΤΡΑΤΟΣ

Αὐν

«Ὁ Ῥήγας ἔκραζεν αὖς ὡς τότε ;»

Μὲ δημοκρατικὴ φωνή.

Τώρα βρεθῆκαν πατριῶται

Νὰ λέν αὖ Παιδιά ὑπομονή. »

» Ὑπομονή ! Ὅρθά τ' αὐτιά μας !

» Ἰσία τὸ σῆμα ! καὶ ἄς πατοῦν

» Δανοὶ εὐνοῦχοι τὴν οὐρά μας !

» Κακοῦργοι ξένοι τ' ἀπαιτοῦν. »

Πατρίς ! Ὡς θεῖς Σώκратες, καὶ ἀδικοῦσαν τὴν πατρίδα ἐφίλεις, καὶ τὸ κώνειον προσνεγκοῦσαν σοὶ ἐλάτρευες λατρίαν Σωκρατικὴν, τοῖς συμβουλευούσι σε φίλοις τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν μετὰ τὴν καταδίκην ἀπόδρασιν λέξας « μητρός τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοῖρα καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι, καὶ σέβασθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπεῖκεν καὶ θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσιν ἢ πατέρα, καὶ ἢ πείθειν ἢ ποιεῖν ἢ ἀνκελεύειν, καὶ πάσχειν, ἐάν τι προστάττειν παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, ἐάν τύπτεσθαι ἐάν τε δεῖσθαι, ἐάν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθόμενον ἢ ἀποθανοῦμενον, ποιητέον ταῦτα, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει, καὶ οὐχὶ ὑπεικτέον οὐδὲ ἀναχωρητέον οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον ἢ ἀνκελεύει ἢ πόλις καὶ ἡ πατρίς, ἢ πείθειν αὐτὴν ἢ τὸ δίκαιον πέφυκε, βιάζεσθαι δ' οὐχ ἔσσιον οὔτε μητέρα, οὔτε πατέρα, πολὺ δὲ τούτων ἔτι ἦττον τὴν πατρίδα. »

Πατρίς ! Ὡς ἐνάρετε Φωκίων, τὴν δι' ἀδίκων καὶ ματαίων δικαστῶν εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου καταδικάσασάν σε Πατρίδα ἐσυγχώρεις, τὸ κώνειον ἀγωγγύστως καταπίνων !

Πατρίς ! Ὡς δίκαιε Ἀριστείδη, τοῦ ἀδίκου ἐξοστρακισμοῦ ἐπελανθάνεσο, εἰς τὴν ἰσράν τῆς Σαλαμῖνος θάλασσαν ἐν ὥρᾳ μεγίστου τῆς Πατρίδος κινδύνου ἐξ Αἰγίνης κατέσπευδες, τὴν δεξιὰν τῷ ἀσπόνδῳ ἐχθρῷ σοὶ Θεμιστοκλεῖ, τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος ἐνεκεν, ἔτεινας καὶ τὴν Πατρίδα ἔσωζας, τὴν περιφανεστάτην πασῶν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ναυμαχιῶν μετὰ τῶν ἀθανάτων συστρατιωτῶν σου νικῶν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα πᾶσαν ἐκ τῆς βαρβαρότητος σώζων !

Πατρίς ! Ὡς μέγιστε τῶν στρατηγῶν καὶ ναυάρχων Θεμιστοκλες, τὴν ὑβρίσασάν σε, τὴν φυγαδεύσασάν σε, τὴν τὰς ἀρετὰς σου καὶ τὰς μεγίστας ὑπηρεσίας παραγνωρίσασαν Πατρίδα οὐκ ἐμίσησας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ τῆς ἀγωνίας σου στιγμῇ *Θεὸν τῶν στοχασμῶν σου ἐθεώρεις* καὶ δι' αὐτὴν τὸ κώνειον κατέπινες, οὐδὲ προδότης πρὸς τὴν ἐχθρέψασαν, οὐδὲ ἀγνώμων πρὸς τὸν εὐεργέτην δεικνύμενος !

Πατρίς ! Ὡς γέρον τοῦ Μωργιᾶ Θεόδωρε Κολοκοτρώνη, τὴν εἰς θάνατον διὰ τῶν ξένων καταδικάσασάν σε Πατρίδα, ὑπὲρ ἧς τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα κατέπραξας καὶ ἐν πολέμῳ, καὶ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐν εὐπραγίαις, καὶ ἐν δυσπραγίαις ἄχρι τῆς τελευταίας τῆς ἀνδρικῆς, τῆς ἐναρέτου, τῆς ἀφιλοκερδοῦς ζωῆς σου στιγμῆς ἐλάτρευσας !

Πατρίς ! Ὡς ὄνομα γλυκύτατον ! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου οἱ μῦροί Ἀθηναῖοι μετὰ τῶν χιλίων συμμάχων ἐπιφανεστάτην ἐν Μαραθῶνι νικῶσι νίκην κατὰ πεντήκοντα μυριάδων Περσῶν.

Πατρίς ! Ὡς ὄνομα θεῖον ! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Σαλαμῖνος θαλάσῃ οἱ Ἕλληνες τὴν μεγίστην τῶν ναυμαχιῶν εἰς ἐνδοξον πέρας φέρουσι καὶ τὴν Εὐρώπην ἀπαρτίζουν ἐκ τῶν βαρβάρων τῆς Ἀσίας στυφῶν σώζουσι.

Πατρίς ! Ὡς ὄνομα ὑπερφυσικόν ! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου ὁ δειλὸς γενναῖος καθίσταται ὁ ἀνδρὸς εἰς ἀνδρεῖον περιάγεται ὁ ἄτιμος τίμιος γίγνεται ὁ φιλάργυρος τὸν διὰ μυρίων πλειστάκις ἐγκλημάτων κτηθέντα πλοῦτον ἐν τῷ ἱερῷ βωμῷ σου, ὦ Πατρίς, προσφέρει.

Πατρίς ! Ὡς ὄνομα τὰς εὐγενεστέρους τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας χορδὰς πληττον ! Ἐν τῇ ἐπικλήσει σου ἡ ζωὴ περιφρονεῖται, ὁ θάνατος μνηκτοῦρίζεται, ὁ πλοῦτος ἀφειδῶς δαπανᾷται, ἡ ὑγιεία ὡς μηδὲν λογίζεται, τὰ εὐγενέστερα τῶν παθῶν διεγείρονται, οἱ τύραννοι θνήσκουσι.

Πατρίς ! Τὸ πᾶν σοὶ οἱ δημοκρατικοὶ προσφέρουσιν ἀγνώως, ἀδόλως, εἰλικρινῶς. Ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ μεγαλείου σου μυρίους θανάτους θνήξουσι, περιάγοντές σε εἰς *Μίαν, Ἐλευθέραν, Μεγάλην*.

Ah ! je vous apprendrai l'amour de la Patrie !

Le plus saint des amours. . . La patrie est le lieu

Où l'on aime sa mère, au l'on connu son Dieu ;

Où naissent les enfants dans la chaste demeure,

Où sont tous les tombeaux des êtres que l'on pleure

En vain l'on nous condamne à n'y plus revenir,

Notre pieux instinct l'habite en souvenir :

Nous l'aimons malgré tout, même injuste et cruelle.

Et pour ce noble amour il n'est point d'infidèle :

Hair dans l'exil, s'est l'impossible effort ;

Proscrit nous revenons lui demander la mort,

Et nous mourons joyeux si l'ingrate contrée.

Daigne garder nos os dans la terre sacrée.

Ρόκκος Δ. Χοῦδᾶς

ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΣΤΕΜΜΑ

Ὁ λαὸς εἶναι ἀλήθεια

Καὶ τὸ στέμμα εἶναι ψέμα

Πάντα ξένοι εἰν' ἀλήθεια

Μᾶς ἐρρούφηξαν τὸ αἶμα.

Ὁ ἀδιάλλακτος

Συνέχεια τοῦ «Γεννηθῆτω Φῶς» περιεργασμένη γραφεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει σημειώσεων πολιτικοῦ ἀνδρὸς θὰ δώσωμεν εἰς τὸ διπλοῦν φύλλον τῆς προσεχούς Κυριακῆς. Ἡ συνέχεια αὐτὴ θὰ φέρῃ εἰς φῶς σκανδαλωδέστατας ἀποκαλύψεις.

ΠΙΦ ! — ΠΑΦ !

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΑΙΓΙΝΗΣ. — Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν μετὰ τῶν ἐκεῖ δημοσίων ἢ δημοτικῶν καταστημάτων. Ποῦ κεῖται εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀρίσθῃ, καθὼς εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀδηγήσῃ τις ἄλλον μέχρις αὐτοῦ διὰ λόγων λέγων : «Θὰ πάρῃς αὐτὸ τὸ δρόμο, θὰ στῇψῃς ἔπειτα δεξιὰ, κατόπιν ἀριστερὰ, κτλ.» Ἀπαιτεῖται π. ι. λ. ὅ. τ. ο. σ. διὰ νὰ σὲ φέρῃ μέχρις αὐτοῦ, ἢ μίτος Ἀριάδνης. Ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ Ἀριάδνην δὲν εὗρεκεν, ἀλλὰ π. ι. λ. ὅ. τ. ο. σ. εἶχε καλόν, τὸν δημοφιλῆ λιμενάρχην τῆς Αἰγίνης. Μετὰ πολλοὺς ματαιωτικούς ἐλιγμούς διὰ μέσου στενοτάτων ὁδῶν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ μυστηριώδες τηλεγραφοταχυδρομεῖον. Σεβαστὸς τετράπους πυλῶρος ἦτο δεδεμένος παρὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ. Εἰσῆλθομεν δεκτοὶ γενόμενοι δι' ἑνὸς παρατεταμένου ὀγκηθμοῦ του καὶ ἐν μέσῳ σταύλων, μανδρῶν, πατητηρίων, πλυντηρίων, σκύλων, γαιδιάρων, ὀρνίθων καὶ λοιπῶν ζώων μικρῶν μετὰ μεγάλων, εὐρεθμεν ἐργαζόμενον τὸν κ. Ἰωάννην Πλυτάν, τὸν μετ' ἀόκνου ζήλου διευθύνοντα τὸ

τηλεγραφείον και τὸ ταχυδρομείον και παρὰ τῶν Αἰγινήτων λατρεύμενον.

Κάτω εἰς τὴν αὐλὴν δένδρα και κάγκελα ἦσαν σηματοστόλιστα ἀπὸ κυανολεύκους πασσαδούρας ἐμφαινούσας ἀρτιζηματίστονον μπουγάδαν τοῦ κάτωθεν παντοπωλείου. Διάφοροι δὲ ὄσμαι ὑπόπτου προελύσεως ἠνώχλοον τὴν ὁσφρησιν ἡμῶν. Εἶναι κατάστασις αὐτῇ, κύριε Καζάζη; Σὺ ὁ τοσοῦτον μεριμνῶν περὶ πάσης βελτιώσεως ἐν τῇ κλάδῳ ἐν ᾧ ἐτάχθης, ὑπάγε εἰς Αἴγιναν και τῶς τὴν κατάστασιν αὐτὴν και θεράπευσον αὐτήν. Δὲν εἶναι μεγάλη ἡ θυσία διὰ τὸ ἰσοζύγιον. Μὲ πέντε δραχμὰς ἀκόμη δύναται τὸ δημόσιον νὰ ἔχῃ τηλεγραφείον και ταχυδρομείον κεντρικὸν εἰς μίαν τῶν παραλίων οἰκίων τῆς νήσου. Ἀπορεῖ κανεὶς πῶς δὲν ἀρρώστῃ ἐκεῖ ὁ κ. Πλυτὰς! Φαντάσθητε δὲ τί ἀντίθεσις νὰ λέγεσαι Π λ υ τ ᾱ ς και νὰ εἰς καταδικάζουν εἰς τόσον ᾱ π λ υ τ ᾱ και βρωμερὰ σπῖτια! Μᾶς εἶπον δὲ ὁ Βοσσερ διατρίβων ἐν Αἴγινῃ και μεταβάς ἵνα τηλεγραφήσῃ εἰς τὸ τηλεγραφείον, ἀπέφραξε τοὺς βῶθωνας και ἐτράπη εἰς ἀτακτον φυγὴν ἀναφωνῶν.

— POUAH! ça sent mauvais comme une carcasse!

Ἀφίνομεν δὲ εἰς τῆς ἀποκέντρου αὐτοῦ θέσεως ζημιώνεται και τὸ δημόσιον. Εἶναι ὥρα ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου (και ὡς γνωστὸν αἱ ἀναχωρήσεις αὐταὶ γίνονται ἐν Αἴγινῃ, στὸ φτερό), παρὰ νὰ τρέχῃ ἐκεῖ ᾧ πάνω, δίνει μὲ πέντε δραχμὰς και σοῦ πᾶν τὸ γράμμα σου στὸν Πειραιᾶ ἢ στὰς Ἀθήνας. Σημειώτεον δὲ δὲ τὴ ταχυδρομικὴ κίνησις ἐν Αἴγινῃ δὲν εἶναι μικρά. Αἱ φυλακαὶ φορτόνουν μὲ γράμματα τὸ ταχυδρομείον και εἶναι ὅλα ἐπὶ συστήσει. Κύριε Καζάζη, ἀναμένομεν παρὰ σοῦ διόρθωσιν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους σου και τῶς και ἐπίσκεψαι τὴν ἀθλιότητα ταύτην και βελτίωσον αὐτήν ἥς ἡμέλησεν ἡ δεξιὰ σου.

ΓΟΥΔΗΣ και ΣΕΡΠΙΕΡΗΣ. — Τὴν Κυριακὴν ἀνεχώρησεν ἐκ Πειραιῶς, τὸ πρῶτ, ἡ ΣΙΦΝΟΣ-ΕΥΒΟΙΑ τοῦ Σερπιέρη. Μετὰ δέκα λεπτά τὴν ἠκολούθησαν αἱ ΣΠΕΤΣΑΙ τοῦ Γουδῆ. Τινὲς τῶν ἐπιβατῶν τῶν Σ π ε τ σ ῶ ν ἔλεγον: «Θὰ τὸ περάσωμε τοῦ Σερπιέρη» θὰ πᾶμε πρῶτοι στὴν Αἴγινα. » Εἰς μόνος ὑπεστήριξε τὸ ἐναντίον και ἔχασε πέντε δραχμὰς. Ἀλλ' εὐθὺς ἄλλο σπουδαιότερον στοίχημα ἐτίθη. Οἱ κερδοήσαντες τὸ πρῶτον ἰστοιχημάτιζον ἑκατὸν δραχμὰς δὲ αἱ ΣΠΕΤΣΑΙ θὰ φθάσουν πρῶται και εἰς τὰ Μέθανα. Καθὼς δὲ ἐμάθομεν ἐκέρδησαν πάλιν. Ὁ ἀγὼν ἦτο ἀξιοθέατος. Ἐβλεπε τὸν Σ ε ρ π ι ε ρ ῆ ν δαιμονιζόμενον ὑπὸ τὴν αὐξήσει τοῦ ἀτμοῦ τοῦ, διασχίζοντα λυσσωδῶς τὰ κύματα τ' ἀφροσπερ, και ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ ἐκτινάσσοντα ἀφθονον ἑμετὸν ὕδατος, ἐφ' ὅσον ἔβλεπεν δὲ ὁ Γ ο υ δ ῆ ς τὸν πλησιάζει.

Κάρβουνο ὁ Σερπιέρης, κάρβουνο καὶ ὁ Γουδῆς.

Ἀπέναντι τῆς δυνάμειος τοῦ ἀτμοῦ τί ἔχει νὰ κάμῃ ἡ διαφορὰ τοῦ πλοῦτου;

Ἡ ἀληθὴς δύναμις εἶναι ἐν τῇ ἐργασίᾳ.

Ἡ κ α ρ ρ ὁ τ σ α ἐνίκησε. Κ α ρ ρ ὁ τ σ α ν δὲ ὀνομάζουν εὐφῶς οἱ Αἰγινήται τὸ ἀτμοκίνητον Σ π ε τ σ α ι διὰ τοὺς τροχούς αὐτοῦ οἱ πατριῶται τοῦ Σπετσίωται τὸ ἐδάπτισαν Π ᾱ π κ λ α.

Οἱ ἐπιβάται τῆς κ α ρ ρ ὁ τ σ α εἰς τὴν κωλύσαν τὸν πλοῖον αὐτῆς, ὅστις ἔχειρίεως γενναιοφρόνως διὰ τῆς σημαίας τὸν ἠττηθέντα, και ἔσειαν τὰ μανδύλια των πρὸς τοὺς ἐπιβάτας τοῦ Σερπιέρη σφενδονίζοντες αὐτοῖς μερικὰ ἄπατα! ἄπατα! και ἐνὰ μὲς γράφετε!

Ἀλλὰ τὸ πλήρωμα τοῦ ἠττηθέντος ἀπέδιδε τὴν ἡττάν εἰς τὸν νωπὸν καθαρισμὸν τῶν Σ π ε τ σ ῶ ν και εἶχε δίκαιον. Ἀλλ' οὐαί τῷ ἠττημένῳ. Αὐτὸς ἔχει πάντοτε τὸ ἀδικον.

ΓΑΜΟΙ και ΧΑΡΑΙΣ. — Τὴν Κυριακὴν ἐτετέλεσθησαν, ἐν στενῇ οἰκογενειακῇ κύκλῳ, οἱ γάμοι τοῦ διακεκριμένου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἀζὼρ μετὰ τῆς εὐ ἡγμένης και περικαλλοῦς δεσποινίδος Πιστῆς, τῆς γνωστῆς ἐν τῇ πόλει οἰκογενείας. Παράνυμφος ἦν ὁ ἀξιώτιμος κ. Ποσειδῶν ἡλύγησε δὲ τὸ νεαρόν ζεῦγος ἡ αὐτοῦ σεβασμιότης ὁ κ. Δ. Ντόκ.

Σ. — Ρ. — Ἀπορίας ἀξίον εἶναι πῶς ἡ Ν ῆ α Ἐ φ η μ ε ρ ῖ ς δὲν ἀνέφερε τι περὶ τοῦ ανοικιστοῦ τούτου.

ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΤΑ ΔΥΝΑΜΙΤΙΔΟΣ. — Ἡ σκηνὴ ἐν Πειραιῇ. Γνωστὸν δὲ ἀσθερῶς ἀπηγορεύθη ἡ τῆς δυναμιτίδος χρῆσις παρὰ τῶν ἀλίων ἡμῶν ἐν Πειραιῇ και ἀλλαχοῦ. Τὸ α ὕ σ τ η ρ ῶ ς αὐτὸ σημειώτεον δὲ δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς ψαράδες τοῦ κόμματος, ἡ τοὺς ἔχοντας μέσα και διάμεσα ὅπως, ἐν ἀνάγκῃ, ὑποστηρίζωσι

παρ' ἰσχυόντων ὄντων. Ἐννοεῖται δ' ἐξ ἄλλου, χωρὶς νὰ τὸ εἰπωμεν, δὲ καθὼς αἱ ἀπαγορεύσεις τοῦ μὴ κυνηγεῖν ἀνευ ἀδείας ἰσχύουν μόνον ἐν μικρᾷ τινι ἀθηναϊκῇ και πειρατικῇ περιφερείᾳ, ἀλλὰ τοῦ δὲ τῆς Ἑλλάδος εἶναι, ὡς πρὸς τοῦτο, ἐλευθέρᾳ Κέρκωρα, οὕτω και κατὰ τῆς δυναμιτίδος ἐν τῇ ἀλιεῖᾳ προσκρούουν κατ' ἄλλων μέτρων τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἡ Πειραιῇ γίνεται μεγάλη χρῆσις δυναμιτίδος. Τὸ λιμεναρχεῖον ἐργάζεται πρὸς περιορισμὸν τῶν δυναμιτιστῶν τῆς θαλάσσης. Ἀλλ' οἱ δυναμιτισταὶ εἶναι τόσον θρασεῖς! Ὅσῳ τοὺς πολεμοῦν τόσῳ δυναμώνουν.

Τοῦτο βλέπων ὁ ἀρειμάνιος ὑπομολογάρχος Πειραιῶς, ὁ φέρων τὸ ἡχηρὸν ὄνομα τοῦ Ταμπούρλου ἀπεφάσισε ν' ἀναλάβῃ ἐκ φιλοδοξίας αὐτοῦ τὴν ἀποτελεσματικὴν καταδίωξιν αὐτῶν.

Διέταξε τὴν ὑπ' αὐτὸν ἔριπτον χωροφυλακὴν ν' ἀρματωθῇ και νὰ καθολικεύσῃ και ἐξώρμησε πρὸς τὰς ἀκτὰς τοῦ Τσίλλερ.

Ἐκεῖ βλέπει ἐπ' αὐτοφῶρψ ἐργαζομένους εἰς τὸ πέλαγος τοὺς δυναμιτιστὰς κραυγάζων.

— Ἐλάτε ἐδῶ μωρὰ!

Ἀλλ' ἐκεῖνοι, εἰς ἀπάντησιν ἐξακοντίζουσιν εἰς τὴν θάλασσαν τὰ φυσίγγια των.

Οἱ εὐφῶς δυναμιτισταὶ ἐνόουν κάλλιστα δὲ οἱ ἔριποι τοῦ Ταμπούρλου δὲν ἦσαν ἀμφίβιοι και οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτῶν δὲν ἦσαν Τρίτωναες διὰ νὰ τοὺς καταδιώξουν.

Ἄπατα! κύρ Ταμπούρλο! ἄπατα!

Ὡς ποῦ νὰ πιάσῃ τὸν ψαρὰ ἑστὰ χέρια σου, Ταμπούρλο,

Ἐκεῖνος ψάρια ἀμέτρητα τὰ πέρασε ἑστὸ βοῦρλο,

Και μὲ τὰ τόσα ψάρια του ἐδοῦρλια σ' αἰμένα!

Ἐστὸ βοῦρλό τοο και σένα!

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΔΙΑ ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ. — Ἴδου δὲ και ἡμεῖς ἐν πάσῃ τῇ ἀνεξαρτησίᾳ μας, προσφέρομεν τὴν συνδρομὴν μας, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ πολυποθήτου Τρικουπικοῦ ἰσοζυγίου. Λοιπὸν ὑποδεικνύομεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην, δὲ ἐν τῇ νήσῳ τῶν Σπετσῶν, εἰς τὸν παλαιὸν λιμένα, εἰς τὴν νέαν προκυμάλαν, και εἰς τινὰ μέρη τῆς παραλιακῆς ἀκτῆς ὑπάρχουσι 150 σιδηρὰ πυροβόλα, τῆδε κακεῖσε σκορπισμένα. Τὰ πυροβόλα ταῦτα ἀγνοοῦμεν πῶς δὲν τὰ ἐ μ υ ρ ῖ σ θ η ὁ κ. Τρικούπης, ἵνα και ταῦτα πωλήτῃ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων πωληθέντων. Πιστεύομεν δὲ ὁ κ. Τρικούπης, ταχέως θὰ ἐνεργήσῃ τὰ θέοντα, διὰ τὴν ἐκποίησιν και τῶν πυροβόλων τούτων.

ΤΙ ΚΡΗΜΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — Ἐνθ' γενικῶς πιστεύεται δὲ δεινὴ ἀχρηματία μαστίζει τὴν πρωτεύουσάν, ἐν τούτοις ἐνταῦθα ὑπάρχουσι 16 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀδιάθετα, ἀνήκοντα εἰς διαφόρους και καταθετιμένα ἀτόκως εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος! Ὁ ἀμφιβάλλων περὶ τούτου, ἄς ἀναγνώσῃ τὴν δημοσιευθεῖσαν τὴν 31 Ἰουλίου ε.ε. κατάστασιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Οὐδέποτε αἱ ἀτοκοὶ καταθέσεις ἐν τῇ Ἑθνικῇ εἶχον φθάσει εἰς τόσον μέγα ποσόν. Συνῆως αἱ τοιαῦται καταθέσεις ἀνῆρχοντο εἰς 3—4 ἑκατομμύρια. Πῶς συμβαίνει τοῦτο μόνον οἱ οἰκονομολόγοι μας δύνανται νὰ μὲς ἐξηγήσουν.

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ. — Ὡς γνωστὸν, αἱ φυλακαὶ Τριγῆτα ἐχρησίμευον μέχρι τοῦδε διὰ τοὺς ὑποδίκους ἀξιωματικούς. Ὁ κ. Τρικούπης, χάριν οἰκονομίας, διέλυσε τὴν μίσθωσιν τοῦ οἰκῆματος τούτου και διέταξε και μετέφερον εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακάς. ὁ γὰρ εἰς τὸν Μεδρεσέ, πάντας τοὺς ὑποδίκους ἀξιωματικούς. Οὕτω δὲ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί και στρατιῶται, ἐναντίον τῆς πειθαρχίας, εἰσι φυλακισμένοι ἀναμίζ. Φαίνεται δὲ τὸν κ. Τρικούπην οὐδόλως τὸν ἐνδιαφέρει ὁ ἐξουτελισμὸς τῶν ἀξιωματικῶν. Οὐδέποτε ὑπῆρξεν ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν ἐν Ἑλλάδι, ὅστις ἐναντίον τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν κ.κ. ἀξιωματικῶν, και αὐτῆς ἐτι τῆς πειθαρχίας, νὰ διατάξῃ τὴν τοποθέτησιν ὑποδίκων ἀξιωματικῶν εἰς τὰς φυλακάς τῶν στρατιωτῶν. Ἄλλοτε δὲν ὑπῆρχον μόνον ἰδιαίτεραι φυλακαὶ διὰ τοὺς κ.κ. ἀξιωματικούς, ἀλλ' ὑπῆρχον τοιαῦται και διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς. Σήμερον ὁμως ὅτε ἐπιζητεῖται ἡ διάλυσις τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, και ἡ ἀντικατάστασις τοῦ διὰ μισθωτῶν ἀφοσιωμένων Ἑλλετῶν, λαμβάνεται ἡ φροντίς ἵνα ἐξευτελιζῶνται και αὐτοὶ οἱ ἀξιωματικοί μας, διὰ παντός μέσου, ὅπως οὕτω ἐπέλθῃ αὐτοῖς ἡ ἀπογοήτευσις και ἡ ἀπομάκρυνσις των ἐκ τῶν τάξεων

τοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ ἔως πότε θὰ διαρκέσῃ ἡ ἐπιβουλὴ αὕτη κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν μας;

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΜΑΝΙΑΚ — Ὁ φοβερός Μανιάκ, ἀπὸς ἐπελθὼς καλῶς τὴν ὑπόθεσιν του, ἐκάλεσε πρό τινων ἡμερῶν, εἰς τὰ λατομεῖα του εἰς γεῦμα τὴν λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ τὸν νομαρχεῦντα Ἀρχαῖς καὶ Ἄ' Πλίδος κ. Παλαμᾶν τὸν Μεσολογγίτην. Τὸ γεῦμα ἦτο πλουσιώτατον καθ' ὅλα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Μα ν ι α κ ο ὗ τούτου γεύματος ἐγένοντο πολλαὶ προπόσεις. Ἀξία μνείας εἶναι ἡ τοῦ νομαρχεῦντος κ. Παλαμᾶ, ὅστις προέπιεν ὑπὲρ τοῦ κ. Μανιάκ, καὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐργῶν του. Ὁ κ. Μανιάκ ἔχων ὡς πρὸς τοὺς 300 χιλιάδων δραχμῶν τέλος τοῦ χαρτοσήμου, διὰ τὴν σύμβασιν του, δὲν ἐπλήρωσεν ἔτι, καὶ περὶ τούτου δὲν ἔκαμε λόγον ἐν τῇ προπόσει τοῦ ὁ Νομαρχεῦντος κ. Παλαμᾶς, ἐγερωθεὶς, προέπιεν ὑπὲρ τοῦ κ. Παλαμᾶ, προσθεὶς ὅτι ἐν Ἑλλάδι πάντοτε οἱ ξένοι ἀπολαμβάνουσι τὴν ἀφιλοκερδῆ συνδρομὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐνφ' οὗτο ἐῖς τ' ἄλλα κέρτη δὲν συμβαίνει. Εὐγέ σου, Μανιάκ, καλῶς μᾶς ἐσπούδασες.

Ρεπόρτερ.

Ο «ΡΑΜΠΑΓΑΣ» ΕΝ ΠΟΡΩ.

Ἐντυπώσεις ἐστὶ φτερό.

II

Ἰεροκλήρῳ δικτῶς διαπρέπων ὡς λίμα πρώτης τάξεως λίμα εἰς ἐπτά πράξεις μετὰ προλόγου καὶ ἐπιλόγου, δὲν ἐπρόφθαινε ποτὲ νὰ τελειώσῃ τὸν λόγον τὸν ἀπὸ τοῦ ἄμθωνος εἰς μίαν μόνην Κυριακὴν καὶ τὴν ἐπομένην πάντοτε συνείθεε νὰ συνεχίζῃ τὸ θέμα τοῦ ἀρ/όμενος οὕτω: αὐτοῦ λογημένοι χριστιανοί, ἐνθυμεῖσθε τί σὰς εἶπα προχθές καὶ ταῦτα προτάσεων ἀνήγετο πλησιέστερος πάλιν εἰς τῆς λίμας αὐτοῦ τ' ἄλλενα πελάγει, μὴ κατορθῶν ποτὲ ν' ἀγκυροβολήσῃ, ἀλλὰ βαστῶν πάντοτε τρὰ δέ ρ σ ο μέχρις οὗτο εἰς τὸ κ α ρ α ν τ ῖ τῆς πολυλογίας του, ἔπλευν ἡ θάλασσα ὁλοῦς τοὺς ἀκροατὰς τοῦ ἀρσενικοῦς, θηλυκοῦς καὶ οὐδένους.

Αὐτὸ τοῦτο κινδυνεύον νὰ πάθωμεν καὶ ἡμεῖς. Ὅσῳ καὶ ἂν ἐπεγράψαμεν τὰ τοῦ Πόρου ἐντυπώσεις ἐστὶ φτερόν κατ' ἡμέτερον, ἀνοίξωμεν, διὰ τὰς ἐντυπώσεις αὐτάς, σχεδὸν ἐπιφυλλίδα μὲ συνέχειαν. Ἀλλὰ δὲν πταίωμεν ἡμεῖς εἰς τοῦτο, πταίει αὐτὸς ὁ Πόρος ποῖος; τοῦ εἶπε νὰ συνεχίσῃ τόσα θέληγτρα μὲ τόσην ἰδιορρυθμίαν; Εἶναι δυνατόν γράφωμεν τίς δι' ἐν τοιοῦτον τῆς φύσεως καλλιτέχνημα νὰ ἦναι σύντομος; Ἡ ἐκ τοῦ ὥραιου ἐμπνευσεὶς καθιστᾷ πολὺλογον τὸν γράφοντα. Παραδείγματα ἡ ἑμμετρος λίμα πάντων τῶν ποιητῶν, ἀπὸ τοῦ Πιερράρχου μέχρι τοῦ Πολέμη διὰ τὴν γνωστὴν ἐκείνου Πάυραν ἢ τὴν ἀγνωστὸν τούτου καστανὴν καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ὅποια παραλείπομεν, ὡς γράφοντες σ τ ὁ φ τ ε ρ ὁ.

Λοιπὸν ἐνθυμεῖσθε τί σὰς εἶπωμεν προχθές.

Ὁ Πόρος δὲν ἔχει χωρί. Συγκεντροῦνται ὅλοι εἰς μίαν πόλιν ἀναρριχάμενην εἰς αἰγὸς ἡ μάλλον κάλλιον αἰγὸς καὶ ἀμφιθεατρικῶς, ἐπὶ βράχων αἰγίλιπιν, καὶ κρημνῶν ἀπορρώγων, κατὰ τὰ ὑψηλὰ αὐτῆς μέρη. Ἀπορεῖς καὶ ἐξίστασαι πρό τῆς τολμηρᾶς ἀναρριχάσεως πολλῶν αὐτῆς οἰκίων. Ἀπὸ τῶν ὀπισθεν τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ ἀγαπητοῦ κύρ Γιάννη, ὅπου κατοκεῖσθαι, ἂν ἀνένιπτε πρὸς τοὺς ὑπερθεῖν αὐτοῦ βράχους; θὰ ἴδῃτε οἰκίας τῶν ὀπίωων ἢ πρὸς αὐτάς ἀνάδασιν θὰ σὰς φανῇ δυσλειτουργία. θὰ ἐρωτήσετε ὑμᾶς αὐτοὺς. Ἀπὸ ποῦ ἄρα γε ἀναβαίνουν διὰ νὰ κουρνιάσουν ἐκεῖ; Πάνω οἱ νοικοκύρῃδες αὐτοῦ, καὶ πῶς ἐν πρὸς τὰ κάτω βοδολοῦν διὰ νὰ συγκοινωνήσουν μὲ τὴν παραλίαν; Πολλοὶ τῶν βράχων, ὀρθοῦνται ὡς τουρκικὰ μνημεῖα, ἄλλοι ἐπικρέμονται ἀπειλητικοὶ ὡς σπάθαι Δαμοκλέους ὑπεράνω τῶν θυμῶν τῶν κλιμακῶν τοποθετημένων χαμαλῶτερον οἰκίων καὶ ἄλλοι ὑπερήφανοι ἐν τῇ ὀγκῳ αὐτῶν εἶναι στερεῶς ἐνθρονισμένοι, ὡς Ἀσιανοὶ μονάρχης θεώμενος καὶ κ α μ α ρ ὶ ν ὡ ν ἐφ' ὑψηλοῦ πολυπληθεῖς αὐτοῦ στρατιᾶς.

Ἡ φύσις ἐν Πόρῳ παρέχει δύο παίγνια γλυπτικῆς περιέργου καὶ ἀξιοθέατα. Ἀπέναντι τῆς πόλεως πρὸς δυσμὰς, καὶ ἀνωθεν τῆς πελοποννησιακῆς ἀκτῆς βλέπει, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ζωηρῶς γεγλυμμένη ἐπὶ τῆς κορυφῆς βουνοῦ, εὐφύεστατα ὄνομαζομένου παρὰ τοῦ λαοῦ Ὁ ρ ὁ ὁ λ ῖ ῖ ῖ, πελωρίαν γυναῖκα, ἥτις ἀπλουταὶ ὑπὲρ, ὡς κοιμωμένη καὶ ρεμβάζουσα ὑπὸ τὸν γλαυκὸν οὐρανὸν καὶ ἐντροφῶσα εἰς τὴν μοισικὴν τοῦ φλοίσβου τῶν κυμάτων. Τῆς γυναικῆς αὐτῆς καὶ ἀπολελιθωμένης; Νιόβης τὸ πρόσωπον φαί-

νεται ἐν κατ' ὁμοίᾳ. Ἡ ρίς εἶναι εὐδύγραμμος καὶ τολμηρῶς ἐξέχουσα, ἀνωθεν τοῦ φίλτρου, ἀνευ καμπυλώσεως τινος, ἡ λαίμδος μακρὸς καὶ παχὺς, ὁ μαστὸς (ὁ ἀριστερός) ἀνατείνεται πρὸς τὸν οὐρανὸν ὡς προσευχόμενος καὶ ἐνθυμίζει τὰ εἰς τὸ δημῶδες τραγοῦδι κ ο υ μ π ο ὕ ρ ι α τ ῆ ς β α σ ῖ λ ῶ ς, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα συγχέεται ἀτάκτως καὶ ἀκανονίστως μετὰ τῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ βουνοῦ.

Ἐπὶ τὸν παίγνιον τῆς φύσεως, θαυμασιώτερον τοῦτο, εἶναι ἡ λεο ν τ ο π ο ῖ ῖ ῖ ἐνὸς ὁλοκλήρου νησιδρίου παρὰ τὸν Πόρον. Τὸ νησιδριον τοῦτο μακρόθεν ὁρῶμενον παριστάνει λέοντα κολοσσιστὸν καθήμενον, εὐτοχῶς καὶ ἀπολελιθωμένον, διότι ἂν ἦτο λέων ἀληθὴς δὲν θὰ εὐρίσκετο ἀνά πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Μίστερ Μποὺν νὰ τὸν δάσῃ καὶ Παναγὴς Τσίγκρης ἢ Ῥὰς Ἀρούρας νὰ τὸν ἀντικρύσῃ. Οἱ γλύπται ἡμῶν πρέπει νὰ τὸ ἴδωσιν αὐτὸ τὸ λεόντειον προπλάσμα. Τὶ Ἡρακλῆς ἀπαίτεται, διὰ νὰ πνίξῃ τοιοῦτον λέοντα! Λέγουσιν οἱ βασιλεῖς τὸν ἐξήγησε διὰ τὸν ἀνακτορικὸν κήπον καὶ ὁ κ. Τρικυπὴς διέταξε ν' ἀρχίσουν αἱ πρὸς ἐκρίζωσιν τοῦ λεονταρονησιοῦ ἐργασίαι.

Τὸν σπουδαιότερον τοῦ Πόρου πόρον ἀπετέλει, ὡς γνωστὸν, τὸ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι πελοποννησιακῆς ἀκτῆς ὁ ἄ σ ο ς του, καθὼς συνηθίζουσιν νὰ λέγουν οἱ Πορῶται τὰς λεμονέας καὶ πορτοκαλέας αὐτῶν. Ἐτερον δ' ἐπίσης σπουδαῖον πόρον εἶχε τὸν Ναύσταθμον. Ἡ δύναμις τῆς ἀσθενείας τῶν λεμονοδένδρων τοῦ διέφθιρεν ἐκείνων καὶ ἡ δύναμις τῆς αὐθαρεσίας τῆς κυβερνήσεως τοῦ ἀφῆρεσε τοῦτον. Μάτην ὁ Δουζίνας ἠγωνίσθη ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ δ ο υ ζ ῖ ν α ς ἐκφωνῶν στερεότυπον λόγον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ Ναυσταθμοῦ ἐν τῇ ὥραίᾳ αὐτοῦ πατρίδι. Ἡ Σαλαμίς ὑπερίσχυσε. Ἀὐτὴ ἔφαγεν αὐτόν. Καὶ ἔμεινε ὁ ἀτυχὴς Πόρος μὲ τὰ περασμένα μεγαλεῖά του.

Τῶν λεμονεῶν καὶ πορτοκαλέων τοῦ Πόρου ἡ πολυκαρπία ἦν ἀλλοτε ἀπίστευτος. Ἰππῆρχε πορτοκαλέα παράγουσα ἐπὶ ἔως ὅκτω χιλιάδας πορτοκαλίων! Ἦτο δὲ μία τοιαύτη μὲ τ' ὄνομα ἀνήκουσα εἰς τὸν κ. Γκιώνην.

Ἀλλ' ἂς σταματήσωμεν ἔδω καὶ ἔχομεν ἀκόμη νὰ εἰπωμεν ἀρκετὰ. Σὰς τὰ φυλάττομεν διὰ τὸ διπλοῦν φύλλον τῆς Κυριακῆς. Εἶνε τὰ καλλιτέρη.

Ῥαμπαγᾶς

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως τοῖς μεταδίδουσιν εἰς Ἀγγιναν τὸ παντοπωλεῖον τοῦ κ. Σπύρου Λαδούτα, περιποιητικοῦ, καθαροῦ, λεβέντη νέου διακρινόμενου διὰ τὴν εὐγένειαν μεθ' ἧς φέρεται πρὸς τοὺς πελάτας αὐτοῦ. Ἐχει τὰ πλέον καλλίγευστα τυριά, τοὺς ὀρεκτικωτέρους ἀστακοὺς τοῦ κουτιοῦ. Ἐκεῖ νὰ πάρῃς ἀστακὸν τοῦ κουτιοῦ σοῦρχεται κ ο υ τ ῖ, διότι εἶσαι πάντοτε βέβαιος ὅτι ἐψούνισες πρᾶμα ποῦ σαλεύει. Καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ εἶδη του εἶναι ἐκλεκτὰ καὶ τὸ κρασί του διὰ Θεοῦς. Ἀλλὰ καὶ παράπονα ἔχει μὲ τὸν τελώνην. θὰ τὰ ξεδιαλύνωμε καὶ θὰ τὰ γράψωμε. Πρόκειται περὶ ἀλατιῦ καὶ δὲν θὰ ἦν ἀνάστα. Ἀ! κύρ Τελώνη καὶ ἔδω μᾶς τὰ ζάδωσες!

✦

Ἐπίσης συνιστῶμεν τὸ καφεμαγειροπωλεῖον τοῦ λεβεντόκορμου καὶ τὸσον συμπαθητικοῦ νέου κ. Σωτηρίου Μπακούρη. Τὸ ἔχει καὶ ἀστράπτει ἐκ καθαριότητος, μὲ τάξιν μεγάλην ὅσῳ ἔχει καὶ ἡ χωρίστρα καὶ ἡ μπουκλαὶς τῶν μαλλιών του. Τροφὴ σπιτίσι καὶ κρασί θάνατο.

Ὅποιος πίνει στοῦ Σωτήρη

Σβύνει κάθε του φωτιά,

Δὲν ἀφίνει στοῦ ποτήρι

Μήτε μὲ σταλαματιά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ. — Πρὸς τὴν Χώραν, τὸν Ἀ χ ε λ ῶ ο ν καὶ τὸν Π α λ η ἰ ν ὀ ρ ω π ο ν ἀπονέμει τὰς ἐγκαρδίας αὐτοῦ εὐχαριστίας ὁ Ῥ α μ π α γ ᾶ ς.

Ἐνεκα τῆς πληθύος τῆς ὕλης, δὲν δημοσιεύεται ἐπιφυλλίς,